

„Това е роман, в който вложих сериозни усилия - благодарение на него научих много за живота“

(Клара Санчес за „Това, което името ти крие“)

Клара Санчес е родена на 1 март 1955 г. в Гуадалахара, Испания.

Детството ѝ е белязано от много пътувания, заради кариерата на баща ѝ. Завършва испанска филология в Университета *Комплутенсе* в Мадрид.

Тя е сред най-ярките представители на съвременната испанска белетристика, университетски преподавател и журналист в печатни и електронни медии.

Води авторска колонка във в. „Ел Паис“.

Творчество

20 години, 9 романа, 2 големи награди

Произведенията на Клара Санчес се издават в стотици хиляди екземпляри и са преведени в над 10 страни по света.

*****

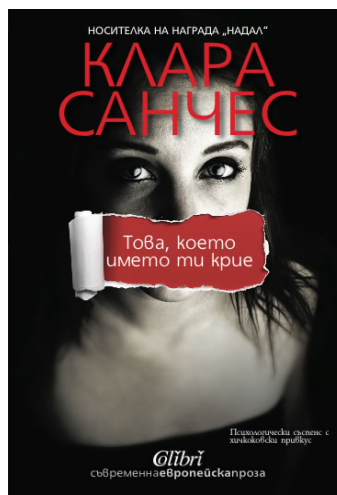
За романа **„Последни новини от рая“**, който представлява проникновено изследване на алиенацията и объркаността на съвременната младеж, Санчес е удостоена с наградата *Алфагара* за 2000 г.

През 2010 г. за **„Това, което името ти крие“** в надпревара с 261 номинирани тя получава *Надал*, най-старото и най-престижно литературно отличие на Испания, което се връчва от 1944 г. Измежду лауреатите на този приз са майстори на словото като Мигел Делибес, Кармен Лафорет, Рафаел Санчес Ферлосио.

*****

„Това, което името ти крие“ излиза в България на 17 юни 2013 г. в превод на Тамара Такова.

Завладяващ трилър, който съчетава ескалиращо напрежение с уникални сцени, напомнящи за филми като *„Небезизвестните“* на Алфред Хичкок и *„Бebето на Розмари“* на Роман Полански.

Анотация:

В малко градче на испанското крайбрежие, сред комфорт и разкош, необезпокоявани от никого, са свили уютно гнездо бивши нацисти, уверени, че владеят тайния еликсир на вечната младост.

(Има ли бивши нацисти?)

Норвежците Фредрик и Карин Кристенсен, привидно мили и добронамерени старци, взимат под крилото си Сандра, смутена млада жена, избягала от предишния си живот и от мъжа, от когото чака дете...

Ала ето че се появява още един осемдесетгодишен мъж - Хулиан, испански републиканец, оцелял от концлагера „Маутхаузен“, посветил остатъка от дните си на преследване на злодеите.

Сандра постепенно разкрива истинската същност на своите съседни...

*****

Клара Санчес заплита хипнотичен психологически съспенс с хичкоковски маниер, с една странна любовна история и с още по-необикновена развръзка.

Зад напрегнатия ритъм на действието прозира вечната тема за паметта, за възмездието и изкуплението на вината.

Нищо не може да бъде скрито, никой не може да остане невидим, докато е жива паметта за стореното зло.

Любопитно

„Това, което името ти крие“ е базиран на истинска история.

Идеята се заражда след като авторката прочита една статия за възрастна двойка германци, установили се в Коста дел Сол, „подобно на много други нацисти, които намират убежище на испанския бряг след Втората световна война и остаряват без да събуждат никакви подозрения“.

Историята в романа се опитва да смели една трудно смилана истина. Тази история граничи с ужаса, тя разказва самия ужас, при това лишен от всякакъв сюрреализъм или фантастика.

Основното послание на книгата:

Чудовищата, от които най-много се страхуваме, се крият зад приятелски лица и усмивки. За съжаление често се случва хората, които са използвали властта си, за да оскърбяват, насилват и убиват, никога да не получат възмездие за своите престъпления.

Из интервюта с Клара Санчес

„В главата ми има детектив. Той успява да види в другите онова, което те не искат да покажат. И детективът е доволен, разбира се.“

„Самата аз съм изненадана, че пиша предимно за настоящето. Навярно искам да уловя и запечатам енергията на днешния ден. Искам светът да спре да се върти за известно време, за да го разгледам.“

„Представям си филм по романа ми, режисиран от Мартин Скорсезе. В ролята на Сандра може да се превъплъти Скарлет Йохансон. Федерико Лупи ще изиграе Хулиан.“

„Нацизмът продължава да ни занимава, защото още не можем да го разберем. Не можем да проумеем как човешки същества могат да бъдат третирани от други човешки същества като материал със срок на годност.“

„Ние, хората, обладаваме естествено влечение към бездната. Това обяснява защо понякога съзнателно прощаваме на диктаторите.“

*****

Писането ѝ прилича на самата нея. Не искам да кажа, че книгите ѝ са автобиографични, а че маниерът ѝ на писане отразява нейната природа. В книгите на Санчес диша настоящето, облъхнато от мистерия, а мистерията е солта на ежедневието. Стилът ѝ въздейства, защото е пряк, чист и дълбок...

(José María Guelbenzu, *El País*)